

## ΟΙ ΖΟΥΛΟΙ

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Τράνσβαλ *Union-Times* ἀναφέρει διήγησιν, ἣν ἤκουσεν ἐκ τινος Ζουλοῦ, περὶ τῶν προσπαθειῶν ἱεραποστόλου, ὅπως προσηλυτίσῃ τὴν χώραν εἰς τὸν χριστιανισμόν. Ἐν τῇ διηγῆσει ταύτῃ εὐρίσκωμεν ἐπεισόδιον, παρέχον ἡμῖν ἀπίστευτον ἰδέαν τῆς παθητικῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς γενναιοφυχίας τοῦ λαοῦ τούτου.

Ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ πλήθους μεγάλου, ὁπερ ἤκροατο μετὰ σεβασμοῦ, ὁ ἱεραπόστολος ἐλάλει περὶ τοῦ Ἄδου, οὗτινος ἡ πυρὰ εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε δύναται νὰ καταστήσῃ κόνιν ἐν μιᾷ στιγμῇ τὸν λαόν τοῦ Ζουλοῦ ὁλοκλήρον.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ ἱεραποστόλου, ὁ βασιλεὺς ἐκράτησεν αὐτόν ὅπως γευματίστῃ. Διαρκούντος τοῦ γεύματος, ὁ ἱεραπόστολος παρετήρησεν ὅτι ὁ λαὸς ἠθροίζε καὶ ὅλας τὰς διευθύνσεις ξυλίου, ἣν ἐτοποθέτει εἰς σωρούς. Ὁ ἱεραπόστολος ἤρξατο ἐνοχλούμενος, βλέπων παρασκευὴν κακοῦ οἴωνου. Ὁ δὲ Ζουλό, ὅστις ἀφηγῆθη ἡμῖν ταῦτα, παρετήρησεν ὅτι ὁ ἱεραπόστολος δὲν ἔτρωγε πλέον, ἀλλ' ἐξηκολούθει νὰ καταπίνῃ μεγάλας καταπόσεις γάλακτος, ὅπως δροσίσῃ τὰ ἐντόσθιά του.

Τέλος τὸ γεῦμα ἐτελείωσεν, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς, πρὶν ἐγερθῇ τῆς τραπέζης, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἐντρομόν ξένον του λέγει τὰ ἑξῆς:

— Σεῖς μὰς διηγῆθητε τὴν πρωτάν ταύτην περὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης πυρᾶς, εἰς ἣν δυνατόν νὰ πέσῃ ὁ μέγας λαὸς τῶν Ζουλοῦ μετὰ θάνατον. Ἐλθετε ἐδῶ, καὶ θέλω σὰ δεῖξῃ τίνες εἰσὶν οἱ Ζουλοῦ, καθόσον, ὡς βλέπω, ἀγνοεῖτε αὐτούς.

Ταῦτα εἰπὼν, αὖρει τὸν ἱεραπόστολον εἰς τὸν μέγαν βωμόν, εἰς ὃν κατὰ διαταγὴν τοῦ ἑβαλον πῦρ πανταχόθεν. Ἀμα ἡ μεγάλη σωρεία τῶν ξύλων ἀνεφλέχθη, πνιγερὰ δὲ θερμότης διεδίδετο ἐκ τῶν φλογῶν, οὐδενὸς δυναμένου νὰ προσεγγίσῃ, ὁ βασιλεὺς προσεκάλεσε δύο τάγματα, ἅτινα παρευρέθησαν εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ ἱεραποστόλου, καὶ διέταξεν αὐτὰ νὰ ὀρμήσωσιν ἐπὶ τοῦ φλεγομένου βωμοῦ, ὅπως τὸν σβέσωσι.

Γυμνοὶ ὡς εὐρίσκοντο οἱ τῶν ταγμάτων ἄνδρες, ἀνυπόδητοι καὶ ἄνευ προφυλακτικοῦ τινος μέτρου, ἐορίφθησαν ἐντὸς τῶν φλογῶν καὶ ὠρυόμενοι ὡς ἄγρια θηρία ἐπὶ ἡδῶν, τὰς φλόγας καταπατοῦντες, καὶ δὲν ἔπαυσαν τὸ ἔργον τῶν τοῦτο, ἡ ὅταν οὐδὲν ἔχνος πυρὸς ὑπῆρχε πλέον.

Ὁ βασιλεὺς, στραφεὶς τότε πρὸς τὸν ἱεραπόστολον:

— Νὰ ἐνθυμῆσθε ὅ,τι ἤδη παρετήρησατε, εἶπε. Ἴδου τίνι τρόπῳ θὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν Ἄδην σας. Οἱ Ζουλοῦ δὲ θὰ ἀστεϊσθῶσι μετὰ τὴν πυρὰν σας, καὶ καλὰ θὰ ἐκάμνετε, εἰάν ἀφινετε τὸν τόπον τὸ ταχύτερον· ἄλλως θὰ παρασκευάσωσι μίαν μικρὰν πυρὰν κατὰ τὴν διαθεσιν σας.

Ὁ ἱεραπόστολος φεύγει καὶ ἀκόμη φεύγει.

## ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν Παρισίῳ· παρασκευάζεται ἡ ἰδρυσις νοσοκομείου γάτων. Ἡ ἐφημερίς «*Ελευθερία*» παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει ἤδη τοιοῦτον φιλογατικὸν καταστήμα ἐν Ἀγγλίᾳ, πρὸ τινῶν ἐτῶν συστήθην. Πρὸ καιροῦ ἡ Ἀγγλία κέκτηται τοιαῦτα ἀσυλαγὰρ τῶν γάτων. Ἐνθυμούμεθα ὅτι τῷ 1869, εὐρισκόμενοι ἐν Λονδίῳ, ἐπεσκέσθμεν εἰς Cumberland Market, τοιοῦτον τι ἀσυλὸν παντὸς εἶδους γαλῶν Ἑταίρια κυριῶν, ἐχούσων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τὰ ζῶα ταῦτα, συνεισέφερον διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ἀσυλοῦ τούτου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τριῶν αἰθουσῶν. Ἡ πρώτη αὐτῶν ἦτο προσωρισμένη διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ὄρφα οὗς γάτους, τουτέστιν ἐγκαταλελειμμένους γάτους καὶ εὐρεθέντας καθ' ὁδὸν ἡκρωτηρασμένους καὶ θνήσκοντας ὑπὸ τῆς πείνης. Ἡ δευτέρα ἦτο ὠρισμένη διὰ τοὺς ὑποτρόφους γάτους, οἵτινες ἀνῆκον εἰς ἰδιώτας, μὴ ἐπιθυμοῦντας νὰ τοῦ νοσηλεύωσι κατ' οἶκον καὶ στέλλοντάς αὐτοὺς εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐπὶ μηνίαν πληρωμὴν 2 σελινίων καὶ ἑξ πένων, ἥτοι δρ. 3, 50. Ἡ τρίτη αἴθουσα περιελάμβανε τοὺς ἀσθενεῖς. Ἐν αὐτῇ εὐρίσκοντο

οἱ γάτοι, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ὀλίγας παρείχεν ἐλπίδας. Εἰς τοὺς τοὺς δὲ ἐπεδαφιλεύετο μεγάλη φροντίς καὶ ἐπιμέλεια.

Εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας ταύτας ἕκαστος γάτος εἶχεν εἶδος τι κλίνης καὶ ἑκτασὶν τινα εἰς αὐτὸν ἀνηκουσαν. Τὸ ἑδάφος ἦτο ἐστρωμένον μετὰ ἄχυρον λεπτότατον· ἄνωθεν ἐκάστης κοιτίδος ὑπῆρχεν ἐγγεγραμμένος εἰς ἀριθμὸς τάξεως, προσέτι ὑπῆρχε καὶ κῆπος, ἐνθα οἱ ἀνθρώποι πάντες γάτοι διεσκέδαζον, ἀναπνέοντες καθαρὸν ἀέρα.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ νοσοκομείου ἀπηρτίζετο ἐκ μιᾶς διευθυντρίας, δύο νοσοκόμων, μιᾶς μαγείρου καὶ μιᾶς ὑπηρετρίας. Ἐκαστὴν πρωτάν ἱατρὸς ἤρχετο πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὑποτρόφων καὶ ἐξέδιδε συνταγὰς.

Διιχυρίζονται ὅτι οἱ γάτοι εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι συμπαθείας καὶ εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι πλάνη. Τίποτε περιεργότερον ἢ τοῦ νὰ βλέπῃ τις τὰς ἐνδείξεις τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν ἠσθάνοντο οἱ 195 γάτοι καὶ γάται πρὸς τὴν διευθυντρίαν, ἀμιλλώμενοι τίς πρῶτος νὰ πηδήσῃ ἐπ' αὐτῆς· οἱ μὲν ἐνιαοῦρίζον, οἱ ἄλλοι προσέτριβον τὴν ῥάχιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς, πάντες δὲ ἐπεζήτουν τὰ θωπεύματά της.

Εἶπεν ἡμῖν ἡ διευθύντρια ὅτι οἱ γάτοι αὐτῆς εἶναι τόσοι εὐχαριστημένοι ἐκ τοῦ τρόπου, δι' οὗ τοὺς περιποιοῦνται, ὥστε οἱ πλείστοι δὲν ἠθέλουν πλέον νὰ φήσωσι τὸ ἀσυλὸν καὶ ὅτι πολλάκις οἱ ὑπότροφοι γάτοι, ἀπαξ θεραπευθέντες καὶ ἀποδοθέντες εἰς τοὺς κυρίους τῶν, ἐπανήρχοντο εἰς τὸ νοσοκομεῖον, καταλείποντες αὐτούς.

Εὐφάνταστος ἐκαίτης. Κύριε, ἔλεγεν οὗτος εἰς τοὺς διαβάτας, οὗς ἐσταμάτα καθ' ὁδόν, δός μου τίποτε διὰ νὰ ἀγοράσω κανὲν κομμάτι ψωμί... διότι ἔχω τόσην δίψαν... ὥστε δὲν ἠξέυρω ποῦ νὰ πάω νὰ κοιμηθῶ.

Ἐν ἑντυχίᾳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως μέγιστον καὶ περιεργότατον Σπήλαιον, οὗ ἡ περιγραφὴ ἔχει οὕτω κατὰ τὰς νεωτάτας ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας. Κεῖται παρὰ τὴν πο-